

УДК 711.4+72.01

DOI: 10.30838/J.BPSACEA.2312.271222.28.909

АРХІТЕКТУРНО-МІСТОБУДІВНІ АСПЕКТИ МАНДАЛИ

ВОРОБІЙОВ В. В.^{1*}, канд. арх., доц.,
ШИЛО О. С.², ст. виклад.

^{1*} Кафедра архітектурного проектування та містобудування, Придніпровська державна академія будівництва та архітектури, вул. Архітектора Олега Петрова, 24-а, 49005, Дніпро, Україна, тел. +38 (068) 424-98-19, e-mail: vivavo151151@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-1539-3196

² Кафедра архітектурного проектування та містобудування, Придніпровська державна академія будівництва та архітектури, вул. Архітектора Олега Петрова, 24-а, 49005, Дніпро, Україна, тел. +38 (098) 212-48-80, e-mail: olgashilo2016@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-9869-5474

Анотація. Постановка проблеми. В історії містобудування протягом недавніх 150–200 років зникла втрата наступності із досягненнями архітектурно-містобудівних знань, напрацьованих поколіннями архітекторів планети у минулі епохи. Будівлі та споруди стали створюватися як формально-«прагматичні» об'єкти, що протистоять об'єктивним законам астропланетарних обмінних зв'язків, просторово-часова матриця функціонування яких завжди була основою для будівництва різних об'єктів у культурі всіх без винятку народів та цивілізацій минулого. Енергоінформаційна поверхня материків виявилася зруйнованою. Під містами виник так званий «чорний шум» – провісник планетарних і регіональних природних катастроф, які з'являються в місцях руйнування силових ліній обмінних зв'язків між планетою Земля і Великою Космічною Сіткою – свого роду каркасом Всесвіту. Мережі міст ХХ століття обірвали ці лінії та відключили нашу планету від Світобудови. Чим це може завершитися далі – припустити не важко. Однак і сама планета Земля почала входити в нову область галактичного простору, неврахування зв'язків якого настільки ж небезпечні, як і руйнування сітчастих зв'язків між Землею і Космосом. У результаті насправді Світ землян опинився нині на порозі таких фізичних та енергетичних змін середовища, які за їх подальшого розвитку викличуть до трансформації континентів, народів, держав, економік, чисельності населення землян. Все це вимагає негайного пошуку виходу з низки небезпек, що насуваються. Як відомо, все нове – це добре забуте старе. Потрібно згадати стародавні вчення про архітектуру і містобудування, і адаптувати їх стосовно сучасних, до того ж умов, що продовжують змінюватися. Серед спадщини минулих епох, які потрібно відродити та переосмислити – вчення про Мандалу – унікальну багатовимірну структуру, основу на морфогенезі простору та часу Всесвіту, які й застосовувалися колись для створення будівель та населених місць. *Meta statmi* – розкрити архітектурно-містобудівні аспекти Мандал та показати, як вони можуть використовуватись у сучасних умовах.

Ключові слова: Мандала; архітектурно-містобудівні аспекти Мандали; багатовимірність Мандали; просторово-часові властивості Мандали; фрактальність Мандали; осірування Мандали; голограми Мандали; формоутворення архітектурно-містобудівних об'єктів на основі Мандали

ARCHITECTURAL AND URBAN PLANNING ASPECTS OF THE MANDALA

VOROBIOV V.V.^{1*}, Cand. Sc. (Arch.), Assoc. Prof.,
SHYLO O.S.², Senior Lect.

^{1*} Department of Architectural Design and Urban Planning, Prydniprovsk State Academy of Civil Engineering and Architecture, 24-a, Architect Oleh Petrov St., Dnipro, 49005, Ukraine, tel. +38 (068) 424-98-19, e-mail: vivavo151151@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-1539-3196

² Department of Architectural Design and Urban Planning, Prydniprovsk State Academy of Civil Engineering and Architecture, 24-a, Architect Oleh Petrov St., Dnipro, 49005, Ukraine, tel. +38 (098) 212-48-80, e-mail: olgashilo2016@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-9869-5474

Abstract. Problem statement. In the history of urban planning over the past 150–200 years, the historical continuity of the uniquely deep architectural and urban planning knowledge developed by generations of architects of the planet has disappeared. As a result, buildings and structures began to be created as formal-pragmatic objects opposing the objective laws of astroplanetary exchange connections, the spatio-temporal matrix of functioning has always been the basis for the construction of various objects in culture all peoples and civilizations of the past without exception. The energy-informational surface of the continents was destroyed. Under the cities, the so-called “black

noise” arose – a harbinger of planetary and regional natural disasters that appear in places of power lines destruction of exchange links between the planet Earth and the Great Cosmic Grid – a kind of Universe frame. The networks of the 20th century cities cut off these lines and disconnected our planet from the Universe. How this may end further is not difficult to guess. However, the planet Earth itself began to enter a new region of galactic space, the failure to take into account the properties of which are just as dangerous as the destruction of the reticulate links between the Earth and the Cosmos. As a result, in fact, the World of earthlings is now on the verge of such physical and energy changes in the environment, which, with their further development, will lead to the transformation of continents, peoples, states, economies, and the population of earthlings. All this requires an immediate search for a way out of a series of impending dangers. As you know, everything new is a well-forgotten old. It is necessary to remember the ancient teachings about architecture and urban planning, and adapt them in relation to modern conditions, which, moreover, continue to change. Among the legacy of past eras that need to be revived and rethought is the doctrine of Mandalas – unique multidimensional structures that were once used to create buildings and populated areas. **The purpose of the article** is to reveal the architectural and urban planning aspects of mandalas and show how they can be used in modern conditions.

Keywords: *Mandala; architectural and town-planning aspects of the Mandala; multidimensionality of the Mandala; spatio-temporal properties of the Mandala; the fractality of the Mandala; touching the Mandala; holograms of the Mandala; shaping of architectural and urban planning objects based on the Mandala*

«Все, що б не придумала людина на Землі, вже давно вигадали наші предки. Причому зробили це набагато краще за нас».

«Все, що б не придумала людина, вже є у нашому Всесвіті.

І у багатьох варіантах. Навіть те, чого не може бути, якось теж може бути».

«Побачу – повірю, сказав чоловік. Повіриш – побачиш – сказав Всесвіт».

«У кожному з нас є атоми, які були частиною зірок, тих, що вибухнули мільярди років тому».

(З манускриптів Стародавньої Мудрості)

«Якщо ви хочете пізнати секрети Всесвіту – думайте її одиницями вимірювання енергії, частоти та вібрації».

(Микола Тесла – видатний сербсько-американський інженер та вчений-фізик, винахідник в галузі електротехніки та радіотехніки)

Постановка проблеми. Мандала розкриває топологічну основу формування будь-яких енергетичних та інформаційних структур, що діють у безперервних нескінченних зв'язках Всесвіту. Зв'язкові вібрації, заповнюючи весь простір, мають характер багатовимірних голограм. Голограма сучасного континууму, в якому будь-який елементарний обсяг простору, включаючи простір усередині будівель чи населених місць, містить інформацію про весь простір нашого Всесвіту. Зчитування цієї інформації дозволить вписатися в події, що виникають спочатку у якихось вищих вимірах. Або, інакше, увійти до гармонійних резонансних зв'язків із Світами Причин. Тобто вбудуватися в режим Осірування Всіх вищих вимірювань, що йдуть за кількістю, Світів. Осірування – це входження у вісь

Всесвіт на основі резонансних налаштувань організму та його біополя – одна з базових технологій, вбудованих у Мандалу.

У вченні про Мандалу говориться, що носіями фізичних полів є не об'єкти, а сам Простір. А точніше, простори з різним числом вимірів, вкладені один в одного за особливими правилами. Із цими просторами пов'язують і Ноосферу. Але Ноосферу як форму Всесвітнього Розуму, що пронизує всі Світи та Реальності, всі простори з будь-яким числом вимірів. А не як Ноосферу в трактуванні В. І. Вернадського. Звідси випливає завдання: будь-яка будівля чи поселення повинні створюватися як об'єкти, властивості яких акумулюють ті чи інші аспекти енергоінформаційного поля Ноосфери, у тому числі через відповідну геометрію форм будівель і генерального

плану населеного місця в цілому, незалежно від його величини, матеріалів і локації на поверхні нашої планети [2–4].

Аналіз публікацій, у яких можна було б побачити вирішення цього завдання, показав: публікації хоч і є, але вони нечисленні, фрагментарні, вибіркові і не розкривають архітектурно-містобудівні та пов'язані з ними суміжні аспекти Мандали у необхідному обсязі та повноті.

Більше того, вони взагалі не показують особливості взаємозв'язку з мандалою як людини в цілому, так і особливості такої взаємодії у чоловіків і жінок, включаючи півкулі їх мозоку, де діє правило: в чоловічому мозоку домінують внутрішньо півкульні нейронні зв'язки; усередині мозоку жінки – міжпівкульні. Обидві моделі по-різному реагують на енергоінформаційні процеси, створювані мандалою.

Це – не технічна технологія входження людини у Єдине Знання, тобто Сполучене Знання. Вирвавшись з обмежень знань локальних, фрагментарних, які не мають холистичності. Людина виводиться з дискретного мислення, не стійкого і не надійного, в континуальне всеприсутнє мислення, не відокремлене від Єдиного Інформаційного поля всіх Світів і Реальностей, Простору всіх вимірів, число яких дуже велике. І в Ведах воно описане цілком чітко. У той час як сучасна наука поки що намагається зрозуміти, скільки вимірів просторів може бути в принципі.

Для входження до континуального (всеприсутнього) мислення в Мандалу вбудовані різні правила визначення внутрішньої поляризації простору, які потрібно налаштовувати на відповідні яруси (вимірювання та частотні діапазони) Всесвіту. У них виникають зони «згущення» (термін не коректний, але інших у лексиконі людини на даному етапі її Буття немає) Ноосферних енергоінформаційних структур, які виглядають у рамках стереометричного семикольорового зору людини як яйцеподібні та кулясті формації.

Це не відповідає їх істинним абрисам, оскільки в просторах різних вимірів одна і та ж форма виглядає не так, як у просторі з

меншим числом вимірів, і зовсім не так у просторі з більшим числом вимірів. У нашому світі кулясті та яйцеподібні обсяги «висять» у певних зонах простору приміщення. Вони входять до складу різних поляризаційних феноменів, індивідуальних для кожного різновиду геометричних форм кожної кімнати, кожної будівлі, кожного населеного місця. Енергія та інформація (у вигляді полів обертання) сюди надходить різними способами, які залежать від того, як будь-який простір з більшим, ніж наш, числом вимірів, транлює себе (проекує себе) в наш простір трьох вимірів. (Кількість вимірів у нашого простору у вченні про Мандала теж уявляється іншою, далекою від тривимірності).

Підкреслимо: всі зображення, що описуються в подібних випадках, багатовимірні і багаточасні (показані в минулому, теперішньому і майбутньому одночасно). Тут також все не так буквально і не так однозначно. Поняття «простір» та «час» дуже умовні. У Мандалі не про них йдеться взагалі. Але поки що ці поняття в Мандалі використовуються. Сучасна наука теж ставить під сумнів факт існування «простору» і «часу», про що у своїх наукових працях писали Ейнштейн, Ровеллі та інші. Для тих, хто вчення про Мандала освоїв у повному обсязі, Світи Причин та Наслідків через Мандалу розкриваються в особливій структурній організації, в інших кольоровостях (наприклад, у світлокольорі, тобто самосвітлому кольорі, а не відбитому семикольорі, відомому звичайним людям; у кольорах вищих октав буття, які людиною з дискретним типом мислення просто не спостерігаються за визначенням), в інші властивості.

Мандала – це техніка нетехнічного вектора еволюції. Людина тут не є споживачем інформації. Вона – учасник роботи Всесвітнього мозку. Через нього йдуть енергоінформаційні потоки такого рівня, в яких він повинен бути ланкою в процесі прийому, переробки та передачі інформації Світобудови.

У Мандалі структура біополя людини та просторових зв'язкових кристалів

вибудовується в систему, в якій дискретна інформація, тобто диференційована структура інформаційних відображень, у традиційному сучасному розумінні простих людей виключається. Вона тут інша [2–4]. Вона тут є безперервною семантикою безперервності сенсів. А не дискретною семантикою, хоча і це порівняння теж дуже умовне.

Згідно з навчанням про мандалу архітектурні конструкції будівель повинні розроблятися у системі «октант» (у системі восьмипроменевої Мандали). У цьому випадку вони морфологічно їй вторитимуть і, відповідно, входять у енергоінформаційний, у тому числі – морфічний, резонанс з «етажеркою» вкладених один в одного силових кристалів планети Земля, народжених кожним із попередніх періодів її космічної історії. Який, своєю чергою, народжує свою морфологію силового каркаса-кристала планети. І яка не повторюється у будь-якому попередньому та в кожному наступному періоді.

Строго кажучи, оскільки Мандала у певному сенсі (з великої кількості інших її смислів) є модель перетину основних багатовимірних космічних сил, властивих конкретному астропланетарному циклу, яких – тисячі, але не чотири, якими оперує сучасна академічна наука, то зрозуміло, що кількість сил при зміні циклів (при зміні зони локації руху планети Земля у складі Сонячної системи у просторі рукава Нашої Галактики) змінюватиметься. Вони ж, у свою чергу, перебудують фракталізацію простору та її внутрішні властивості, необхідні людям для зведення будівель та поселень як на Землі, так і на Місяці, на Марсі, на інших планетах Сонячної системи. Саме тому всі викладені в інтернеті без професійних пояснень види Мандали наразі виглядають інакше.

Кутові моменти в системі «октант» є для архітекторів акумуляторами комплексної інформації з Ноосфери. У стародавніх текстах вона має низку інших назв. У тому числі – Семіосфера, Хроніки Акаші та багато інших. Термінологічні

відмінності не слід вважати синонімами. Різні за редакцією терміни говорять про те, що кожен із них є системою роботи з якимось набором властивостей енергоінформаційного поля Землі в системі його вкладення в те чи інше інформаційне поле Сонячної системи, системи місцевого зоряного скупчення (включаючи систему Сіріуса, з яким пов'язане Сонце), і так далі – рівня Галактики, Метагалактики і вище. Де також існують кристалічні ґратки щільностей елементів, що заповнюють Всесвіт – насамперед – галактик. Зараз її називають Великою Космічною Сіткою, видимими елементами якої є галактичні нитки та увійди – порожнечі між ними. У давнину вона називалася Великою Сіткою Індри. Вона завжди проекційно фрактилізувала себе у структурі мозоку людини, що доведено сучасними дослідженнями.

Кристалоподібна структура нашого світу як вмістище Вселенського Розуму, за вченням про Мандалу, давно приваблювала мислителів усіх часів та народів. Аристотель, Платон, Кеплер і сонми інших геніїв Стародавності вирішили багато проблем ідеї оптимального компонування правильних геометричних тіл або фігур. Ці Великі Уми Історії зрозуміли, як потрібно заповнювати простір багатограничними тілами, включаючи будинки, міста з різноманітною забудовою. Адже вона теж кристалоподібна. (Але проблема в тому, що в наші дні формоутворення будівель та міст зовсім не збігається з правилами формоутворення та локації на місцевості з правилами входження до сіток сил). Можна вважати, що стародавні вчені проникли в Ієрархію Розумних багатовимірних просторів Світобудови. Підключилися до них на основі резонансу і стали їх частиною.

Зараз деякі напрями знань починають формувати сучасні версії заповнення простору на мікро-, мезо-, макро- та метарівнях. Приклад – сучасна теорія фулеренів для мікропросторів. Або теорія щільних упаковок та теорія багатовимірних фракталів. Перелік теорій оптимального

заповнення простору можна продовжувати. Але ця робота – лише у початковій фазі.

У Мандалі закладено багато морфологічних принципів та потенцій. Серед них – ідея природної зірчастої, багатопелюсткової (як у лугових чи лісових квітів), а також спіралеподібних (на основі різних математичних чисел) форм розвитку фізично проявлених об'єктів (будівель, споруд, міст). Мандала розкриває закони прояви (ніби вивалювання) фізичних форм із просторів поза нашого, умовно тривимірного світу.

Перелічені формоутворення є системами місць концентрацій і розрядок різних властивостей просторів із тим чи іншим числом вимірів. Ці форми найкраще резонують на зв'язкові явища в Галактиці та у Всесвіті, оскільки спираються на морфологію вихорів обертання – торсіони. Тут принцип фрактальності реалізується у найбільш коректному вигляді. Це полягає в початкових визначеннях поняття «культура». Культура сприймається як уявлення про спочатку задані сенси, за допомогою яких людство може побудувати систему універсально пов'язаних парадигм нових просторів, які мають культуру Майбутнього.

Культура є технологія проходження справжньої програми еволюції Світла. Тобто негентропійної програми. Тоді як поняття «цивілізація» – явище ентропійне. Бо будується на основі законів термодинаміки. Вся техніка та всі технології розробляються на основі такого підходу. І сучасна архітектура – теж. Один із законів термодинаміки (друге начало) вказує, що всяка матеріальна система, одного разу виникнувши, прагне свого самознищення. Парадокс у тому, що негентропійна Мандала з початку попередньої астропланетарної епохи почала застосовуватись як ентропійний шаблон з усіма наслідками для основних, у тому числі сучасних, цивілізацій на планеті Земля: європейської, православної, китайської, японської, індійської, ісламської, африканської та латиноамериканської.

В даний час зароджуються нові цивілізації, про які теж пишуть, але й вони поки що за своєю природою негентропійні. Іншими словами, настав час почати формувати сучасні уявлення про Мандалу як Велику Спадщину Минулого, адаптовану до нових космічних, а чи не до інших, умов. Потрібно вивести Мандалу з туману історичного забуття. Востаннє така спроба була за доби Європейського Ренесансу. Але не довгою. Після чого настала нова смуга забуття.

Мандала – Єдина Глобальна модель Всесвіту. Завдяки принципу та структурі Мандали, людина, як і весь «простір – час», відбивається в космічній безмежності в будь-якій точці Світобудови. Так працює вся Вселенська Мережа Індри [2–4].

Так само світобудова відбивається в будь-якій точці баріонної та енергоінформаційної анатомії людини. А також у всьому, що її оточує. Відбивається у всіх іпостасях, включаючи трансцендентну.

Про трансцендентну сутність 2 400 інваріантів Мандали розповідають стародавні трактати. Один з них належить до індо-тибетської гілки буддизму. Його сповідують і в жовтошапковому ламаїзмі. (Для довідки: у жовтошапкових лам з Тибету та інших регіонів, тобто у носіїв знань про Мандалу, в тому числі про її застосування в архітектурі та містобудуванні, на початку 90-х років ХХ століття В. В. Воробйов, один з авторів цієї статті, проходив трирічне навчання основ Мандали; хоча перші занурення у ці знання він отримав у 1977–1979 роках від буддистів Хакасії, що мешкали в улусах, загублених на сопках, порослих лісами, місцевих гірських кряжах, а також у невеликому містечку Ужур). Трактат називається «Ганджур». В інших прочитаннях – «Канджур», «Конжур», «Кангюр»). «Ганджур» – канонічне зібрання законів, складене із сутр і тантр, перекладених із санскриту тибетською мовою у VIII–XIII століттях. У відкритому друку в повному обсязі його немає.

Мандала структурується у всіх видах симетрій, у просторах із різним числом

вимірів. Вона містить зв'язок між різними перетвореннями, що відбуваються як у макрокосмосі, так і в мікрокосмосі. У процесах глобальних та мікроскопічних.

Мандала створена в дуже віддалені від нас часи. Вона виявляє найголовніші єдині зв'язки в Людині та Космосі – спектрально-променеві, вібраційно-звукові та інші, які структуруються і в людині, і в різних світах певної потенції творчого принципу. Тобто психічної діяльності у взаємозумовлених життєвих процесах еволюції [1; 5].

Усі розумові процеси у Людині та у Природі підпорядковуються єдиним законам Космосу. У кожній точці простору вони гартуються, структуруються, виробляють Великий Життєвий Обмін. Людина, як і все людство, віддзеркалює свою духовну (енергоінформаційну) сутність у всіх світах. Ось чому давні народи стверджували, що людина одночасно живе у багатьох світах, ці світи живуть у ній. За Єдиними Законами Природи, згідно з вченням про Мандалу, Людина є Відображенням світів [1; 5].

Найвищим рівнем розвитку духовної свідомості є поліфонічна уява, де кожному звуку відповідає своя система геометричних форм просторів із певним числом вимірів. Розвиток поліфонії, розкритої в Мандалі, на всіх енергетичних потоках мислення дає вільний вихід, політ, зв'язок із мисленням інших світів. Виникає те, що на Сході називають словом «саторі» – «осаяння»; або – «інсайт» – миттєве здобуття знань для вирішення потрібного питання.

За Вченням про Мандалу, Розум – це структура, що знаходиться поза головою людини, поза її мозоку. Мозок (з урахуванням впливу серця) диспетчеризує процеси налаштування на ті чи інші тематичні діапазони Розуму Світобудови. Парадокс у тому, що Розум у земному варіанті, у світі людей – ворог Духовності. Ворог Духу. Оскільки його ввели в інверсію – перевели з негентропії до ентропії.

В архітектурі та містобудуванні це проявляє себе по-різному. Але дуже наочно. Наприклад, мріючи про технократичні екополіси, людина створює в їх обличчі ще більш витонченого вбивцю природи.

Всесвітньо відомий еколог і філософ ХХ століття Ауреліо Паччеї сказав із цього приводу так: *«Сформулювавши загальну теорію матерії, людство так і не спромоглося зайнятися загальною теорією життя»*. І додав: *«Нерозумний прояв вільної волі у процесі перетворення біосфери став фатальним. Протиборство двох систем, що самоорганізуються – біосфери і техносфери, одна з яких пожирає іншу, пройшли точку неповернення»*. А між тим, людина – істота космічна, і її завдання безперервно пов'язані з перетворенням (переведенням) на більш високочастотний режим Буття планети і Космосу.

Людина, згідно з ученням про Мандалу, створена для того, щоб послідовно освоювати планету за планетою, переводячи їх у більш високочастотний статус відповідно до циклів еволюції умовно кільцеподібних «поясів – верств», що утворюються навколо Центру нашої Галактики та Центру нашого Всесвіту. Однак питання про центри – теж не просте; оскільки насправді центрів немає. Поняття «центр» – явище нашого зору та бінарної логіки – найнедосконалішої, як стверджують стародавні манускрипти. А не колонізувати планети механічно, за допомогою техніки та технологій. І переводити адекватно на більш високі частоти себе. Як свідчить одна давня східна мудрість, *«Людина із зірки народжується, людина на зірку перетворюється»*. Згідно з давніми вченнями, ми – 23-тє людство на планеті Земля; 16 людств, які піддали технократії ентропійного типу, самознищили себе. Інші, негентропійні, пішли шляхом переходу в високовібраційні діапазони Буття, пішовши з низькооктавних частот. Давно відомо, що справжню історію Землі треба оприлюднити. Але поки що цього не сталося [2–4].

Людина не прив'язана до конкретних планет. Прив'язки – згідно зі Східними системами поглядів – Велике Зло, яке відводить людей від їх духовно-космічної природи. Але прийнявши прив'язки, людство пішло шляхом війн і

взаємознищення – і народів, і планети в цілому.

Генетично Людина – істота, що подорожує континуальними потоками Світобудови, перетворюючи його. У подорожах вона перетворюється і сама. Тобто поступово переводить себе у все більш і більш високі частоти, поступово розщільнюючи тіло і переходячи у форми життя енергоінформаційні. Мандала – інструкція руху цим шляхом.

На відміну від Людини, Земля має у своїй структурі особливий прошарок космічного походження. Він призначений для зв'язку планети із Космосом. Виконує важливу роль у накопиченні інформації про перебіг еволюції в кожному тілі планети та взаємного відображення всіх процесів, що входять до тонкоматеріальних планів на фізичному плані. У зв'язку з цією властивістю, що відбиває, він називається дзеркалом.

Дзеркало розмежовує низхідні плани еволюції Землі з висхідними планами (Світами). Перші керують розвитком мінералів, рослин та тварин. Другі призначені для майбутнього еволюційного розвитку та виконують різноманітні творчі завдання за участю людини.

Мандала – інструмент, що пов'язує фізичний світ Землі, людей, з тонкими планами Світобудови, фізика яких інша. І закони інші, відмінні від законів фізичного світу.

Мандала – семагліф роботи свідомості. *«Таємниця еволюції свідомості полягає у його здатності збільшувати реальність у міру того, як вона зростає та трансформується» (Г. Сколимовський).* Необхідне поєднання з Єдиним Знанням, поєднання «своєї» свідомості з Єдиною Свідомістю Космосу. Доки людина роз'єднана з Єдиною Свідомістю, вона ще й не людина. Так стверджують стародавні тексти.

Мандала демонструє космічні рівні свідомості та місце свідомості людини у цих рівнях. Звідки показує коди виходу архітектуру Людини Сполученого Знання [2; 3].

Висновок зі сказаного: якщо людина має рівень «особистої» свідомості, що є частиною концептуальної структури Творця Космосу (назвемо його так), то, підвищуючи цей рівень свідомості, людина може досягти космічної свідомості, переводячи себе із фізичного тіла в напівфізичне – напівенергетичне, а потім – лише енергоінформаційне, зі збільшенням кількості органів чуття від п'яти сучасних до сотень, а потім – тисяч – у новій якості. У цьому полягає еволюція людини у її фізичному тілі. По суті Мандала – інструмент руйнування фізичного світу для переходу у світ енергетичний. І ідеальні міста епохи Відродження – не міста з високою естетикою і «правильним» суспільством, а міста для стрибка у вищі частоти. Скасувати чи змінити цей процес неможливо.

Єдиним способом досягнення цієї мети є переорієнтація людської спільноти на визначальний фактор життя – фактор людської свідомості, що визначає й екологічний стан планети, соціально-економічний розвиток суспільства. Людство не може жити і розвиватися, втративши розуміння істинної культури Єдності зі Світобудовою.

Місія Мандали – включення у зв'язок із Світобудовою. Включення через те, що в давнину вважалося Великою Порожнечою. Сама Мандала така ж давня, як і ця Пустота. Велика Пустота розглядалася як джерело всього сущого. Хоча насправді Пустотою вона ніколи не була.

Абсолютне Ніщо або Абсолютне Щось на Сході представлене дуже складною, глибинною теорією. Як і поняття «Абсолютна пустота». Поняття «Дещо» вивчається і сучасними вченими. У тому числі – у рамках теорії фізичного вакууму.

Ця теорія стверджує, що у навчанні про Мандалу було відомо навіть не тисячі, сотні тисяч років і більше (якщо врахувати, що знання про неї перейшли від попередніх людств). Наприклад, те, що таке первинні інформаційні поля. У цій статті термінологія адаптована до нашого часу; в давнину ці поняття мали інші терміни, включаючи

східні, від Стародавніх Людств, що технологічно перевершують наше сучасне людство багаторазово, на порядки. Наприклад, вони створювали форми керованим викривленням простору або його ущільненням, а також з'єднанням просторів із різним числом вимірів; про це говорять тибетські та інші манускрипти. Вже тоді було відомо, що первинні поля обертання (торсіони) переносять інформацію без перенесення енергії. Яка у цьому процесі заважає. При цьому вони поширюються зі швидкостями, що перевищують швидкість світла. Саме тому вони використовуються в молитовних та медитативних практиках усіх відомих в історії релігій та філософських навчань минулого.

Суворо кажучи, ці та інші давні уявлення про наш світ зараз за багатьма позиціями підтверджуються вченими. Наприклад, на тлі війни в Україні залишився абсолютно непоміченим той факт, що Нобелівську премію за 2022 рік присудили дослідникам, які довели, що нашого світу не існує.

Саме ця властивість полів обертання дозволила перейти на проектування поселень як особливих, багатоплоскостних, багатодіапазонних приймально-передавальних антен, зв'язок якими із заданими адресатами здійснюється миттєво.

Використання теоретичних знань про первинні та вторинні поля обертання дозволяє створювати нові високоефективні технології, у тому числі – в архітектурі, містобудуванні та територіальному плануванні регіонів і континентів загалом. Знаючи це, секретні служби всіх економічно розвинених країн Світу в ХХ столітті намагалися проникнути в таємні сховища знань Колишніх Людств та здобути технологічні секрети Мандал, а також інших не менш різючих систем. Доступ до яких і зараз або неможливий, або реальний тільки для людей з особливими якостями, що визначається далеко до підходів до сховищ. Визначається часто за тисячі кілометрів до місця знань.

«Мисливці за давніми секретами» від спецслужб (таємні місії) намагалися

отримати технології миттєвого зв'язку незалежно від відстаней, намагалися отримати секрети створення суперречовин із властивостями, що не піддаються поясненням із позиції так званого здорового глузду дуальної, дискретної логіки, і ще безліч досягнень, володіння якими дозволило б здобути владу над світом. Але на Сході з цього приводу існує такий мудрий вислів: *«Пізнання речей не повинно випереджати пізнання космічної сутності людини»*. А в храмі в Дельфах над входом вибита схожа, але іншими словами сказана фраза: *«Пізнай себе, і ти пізнаєш Світ»*.

Альтернативні вчені намагаються дещо з таких знань розкрити та описати мовою сучасної науки. Наприклад, 1988 року Г. І. Шипов завершив наукову програму під загальною назвою «Програма Загальної відносності та теорія фізичного вакууму». В рамках цієї програми встановлено новий фізичний принцип – принцип Загальної відносності і знайдено вакуумні рівняння, що є сукупністю геометризованих рівнянь Гайзенберга, геометризованих спінорних рівнянь Ейнштейна, геометризованих спінорних рівнянь Янга – Міллса, які отримали міжнародне визнання і названі ім'ям автора. По суті – це одне з підтверджено інформацію, закладену в Стародавній Мандалі.

Графічний варіант Мандали для архітектурно-містобудівних цілей досить «простий» з позиції його двовимірності: коло, в яке вписаний квадрат, з вершинами по сторонах світу; та між протилежними вершинами – діагоналі.

От і все. Але! Далі все впирається у системи спеціальних практик роботи з цим семагліфом. Опис практик – настільки специфічна тема, що розгледіти її в цій статті неможливо. Так само як і опис попередніх перенастроїв людини в контексті її фізичної та біополевої анатомії. На це часом витрачаються роки. Якщо цей курс спробує розповісти пізнане тому, хто не проходив підготовку, передачі знань не відбудеться. Спрацюють спеціальні механізми, що виключають таку можливість. Повний курс підготовки займає

20 років щоденних занять за спеціальною програмою.

Іншими словами, незважаючи на простоту, підтекст вище згаданого семагліфа містить гіпервеличезний масив інформації. Семагліф, орієнтований по сторонах світу, розбитий на чотири основні сектори, у складі яких велика кількість малих підсекторів із вкладеними ортосітками. У результаті кожен сектор, його градус дуги, осередок ортоматриці, кожен пояс, що виділяється щодо центру Мандали (Центру Осірування Світів), а також багато інших ділянок, виділення яких робиться за допомогою спеціальних графічних побудов, розкривають певні вібрації, пов'язані: з групою крові людини; резонансною геометрією архітектурної форми (на основі тієї чи іншої геометрії – Рімана, Лобачевського, Декарта та багатьох інших); адекватною формою, кольором; звуком музичного інструмента (духового, струнного, ударного та інших); запахом; видом діяльності; психотипом людини; типом її мислення; типом симетрії матеріальних об'єктів; типом геометрії «простору – часу» у структурі доби, тижня, місяця, сезону року та історії в цілому; стихією; астрознаком; півкулею мозку; розміром геометричних форм; типом духовних світів (у вищих частотних діапазонах від рентгенівського і далі) – для входження в резонанс; з типами хвороб; з оптимальним положенням тіла під час сну щодо сторін світу; з особливостями компонентів крові, з великою кількістю інших властивостей видимого та невидимого світів у нашому Всесвіті. У колишній Мандалі таких властивостей близько 2 400.

Вище зазначалося, що космічні умови, які проектують себе на Землю, змінюються. Змінюється і положення магнітного і північного полюсів – з давно описаних у науці причин. У результаті структура Мандали зараз теж змінюється. Знання законів, за якими можна побудувати її зміни та галузі та діапазони застосування – теж окрема тема. Поки що лише зазначимо, що вона існує. Строго кажучи, у зв'язку зі

сказаним, необхідно організувати у країні НДІ Мандали нового типу. Для сучасних та майбутніх напрямків використання її інформації.

Мандала дає зв'язок: між видами енергії, у тому числі – магнітною та електричною; стиском і розтягненням простору та вкладених у нього геометричних форм; розкриває особливості використання великих та малих за розміром геометричних форм, а також мініатюрних та малих форм у будинках та спорудах; дає технологію показу місць актуалізації будівель конкретного функціонального призначення, а також генеральних планів населених місць із конкретним видом симетрій, асиметрій та їх комбінаторик; демонструє космічні види рахунку, математики (заснованих не так на абстрактних числах дуальної логіки, але в сутнісній логіці Вселенського Буття, де немає поняття «складання», «віднімання» тощо, але є дії входження у системи безперервних зв'язків, і навіть інші явища у Всесвіті); демонструє зв'язок між особливостями сприйняття архітектурно-містобудівних форм і датами (моделями матриць життя, зумовленими конкретною ритмозадавальною комбінаторикою векторів сил від космічних джерел на момент його народження); дає зв'язок психотипу людини з рівнями підсвідомості, свідомості, надсвідомості, надсвідомості та космічної свідомості (у тому числі – з позиції рефлексійного споживання архітектурно-містобудівних просторів у будинках та населених місцях).

Мандала показує зв'язок усіх її якостей відносно геометричних абрисів орографічної структури місцевості як за вертикальними відмітками рельєфу, так і в рамках їх умовно двовимірного «прочитання» топографічної карти; у тому числі – у контексті еніороботи величин ухилів рельєфу та їх здатністю генерувати відповідні діапазони первинних та вторинних інформаційних потоків, що пронизують усі вібраційно-енергетичні діапазони Всесвіту миттєво.

Мандала, маючи особливі якості всіх елементів свого внутрішнього поляриза-

ційного підтексту, дає зв'язок між здоров'ям людини, видом захворювань та метрикою простору у геометричних обсягах будівель, споруд, населених місць.

До однієї з внутрішніх поляризацій Мандали – секторної, спроектованої на кожну опуклу форму рельєфу, в ідеалі – на кожен пагорб незалежно від його величини та ступеня наближеності до циркульності у плані, додається хроматична поляризація простору за принципом генерації енергоінформаційних багатопелюсткових та багатоярусних «квітів» у зовнішньому та внутрішньому своєму просторі – свого роду діаграм спрямованості власних та прийнятих випромінювань. Тобто працюючи за принципом все тієї ж приймально-передавальної антени, контури якої в кожному конкретному випадку свої, і вони не повторюються в інших місцях.

Мандала дає зв'язок між геометричним абрисом будівель та споруд та швидкістю ходу часу всередині об'єкта та навколо нього. Вони різні.

Людина, що перебуває в поясі (кільці) відповідної кольоровості та інших вище перерахованих якостей середовища, отримує активізацію адекватного за вібраціями «шару» свого біополя. Хоча насправді в ньому не «шари», а системи одномоментного вкладення різних частот, для чого потрібно мати картограму особистої енергоінформаційної анатомії людини. Вона завжди індивідуальна, як відбитки пальців. Людина прагнучим виконувати те, що максимально когерентне цим частотам. Те саме виникає в людині при попаданні в геометричну форму будівлі та поселення, створену як симбіоморфо-резонансний елемент у системі прямих та зворотних зв'язків між даним місцем та світами Всесвіту різних частот.

Сучасні Мандали, як говорилося вище, відрізняються від стародавніх прототипів, які можна знайти в інтернеті, але без розкриття їх архітектурно-містобудівних якостей. Більше того, ці прототипи подаються в режимі «жовтої» преси, як забави для залучення грошей, успіху, егоцентричного (прив'язного) кохання,

здоров'я, але все це – звичайне обдурювання і технологія приховування справжніх властивостей цього унікального досягнення древніх мудреців. Це зроблено також спеціально, щоб ідея Мандали була збережена в товщі темних століть втрати справжніх будівель давнини. Щоб у призначений час воскреснути для світу, як воскресає міфологічний птах Фенікс – символ метеорита Бен-Бен із сузір'я Оріона.

Досягнення Стародавніх Носіїв Знань потрібно помітно коригувати у міру входження нашої планети та всієї Сонячної системи у нову астропланетарну епоху. Такі епохи відраховуються від базових космічних центрів, які у Всесвіті визначають матриці сходження просторових векторів сил. Одним із таких джерел, щодо якого коригуються сучасні версії Стародавньої Мандали, є Потрійний Сіріус, система із трьох зірок у сузір'ї Великого Пса. Існують Мандали на основі розрахунків від джерела в сузір'ї Дракона, сузір'ї Оріона, сузір'я Тельця (Плеяди), а також ряд інших.

Всі такі мандали створювалися у відповідні астропланетарні епохи. І всі вони включають вібрації рукава Оріона – Лебедя у структурі Нашої Галактики, званої зараз як галактика Чумацький Шлях, що не коректно. Оскільки Чумацький Шлях, який ми зараз уночі бачимо в небі – це і є той самий рукав Оріона – Лебедя, але не сама галактика як така. Її справжнього вигляду із Землі не видно.

І тут з'являється вихід ще на одну таємницю Мандали – таємницю її прив'язки до космічних джерел силових векторів, що визнають Життя Землі. Те, що ми бачимо в небі – це дуже далеке минуле, яке віддаляє нас на тисячі, сотні тисяч і більше років залежно від відстані до конкретної зірки. А прив'язки Мандали потрібно робити в режимі «зараз-на-зараз».

Як визначити справжнє положення джерела ритмозадавальних циклів, теж можна з'ясувати за допомогою Мандали. Астрофізика наших днів підбирається до цього питання, але дуже повільно. Яскравий приклад – досліді академіка Н. А. Козирева, мета яких – пошук сучасних уявлень про

час. У тому числі – для створення зіркових карток у режимі «зараз - на - зараз».

Про необхідність корекції мандали в інтернеті, природно, не повідомляється нічого. Не розкриваються і розрахункові технології до виконання корекцій. Не згадується і те, що технології архітектурно-містобудівного застосування Мандал стосовно заданих географічних довготи і широти місцевості можуть мати багато варіантів. Правила вибору «швидкості ходу» окремого часу – також окрема тема.

В узагальненому вигляді це чи надсистемні, навіть надматеріальні технології; або технології на основі обліку прив'язки Мандали до конкретної точки географічного простору. За надсистемного використання за допомогою Мандал у просторі різних частот формуються різні довжини хвиль електромагнітного спектра, невидимі звичайним зором людини. Утворюються особливі багатовимірні формації, що створюють нові риси впливу простору на людину. Їх число регулюється. Образно кажучи, це «ніби» різні мережі, що світяться, різної кольоровості, в осередках яких виникають нові планетарні умови. Відбувається переклад фізичного світу, який поки що існує в режимі частот попереднього астропланетарного циклу, в режим більш високих частот астропланетарного циклу.

Насправді вид таких морфоструктур – не мережевий (у розумінні стереометричного зору людей). Ці форми – форми світів із великою кількістю вимірів у світі із «нашим» числом вимірів. Для пояснення такої проекції потрібна система геометричних побудов, які слід викладати у спеціальному курсі.

Зазначимо: рання спроба пояснити концепцію додаткових вимірів з'явилася в 1884 році з публікацією роману про плоску землю Едвіна А. Еббота «Флатландія: романтика безлічі вимірів». Дія в романі розгортається в плоскому світі, званому «Флатландія», а оповідь ведеться від імені мешканця цього світу – квадрата. Якось уві сні квадрат опиняється в одновимірному світі – Лайнландії, мешканці якої (трикутники та інші двовимірні об'єкти)

представлені у вигляді ліній, та намагається пояснити правителю цього світу існування 2-го виміру, однак діходить висновку, що його неможливо змусити вийти за рамки мислення та подання лише прямих ліній.

Читач може сам пошукати продовження цієї теми у науковій літературі, ми ж зазначимо, що зараз фахівці намагаються створити уявлення про багатовимірні простори через різні прийоми. У тому числі через гіперкуб. Гіперкуб – це узагальнювальна назва куба у похідній кількості вимірів. Прийнято, що всього є десять вимірів, плюс точка (нульовий вимір).

Відповідно, існує одинадцять видів гіперкуба. Далі йдуть кроки щодо побудови тесеракта – гіперкуба четвертого виміру. А потім йдуть у бік наступних вимірів, що йдуть вище.

Ще одна теоретична область сучасної математики – теорія суперструн. Математика, що використовується в теорії суперструн, вимагає не менше 10 вимірів. Тобто для рівнянь, які описують теорію суперструн та для того, щоб пов'язати загальну теорію відносності з квантовою механікою, для пояснення природи частинок, для об'єднання сил і т. д. необхідно використовувати додаткові вимірювання. Ці виміри, на думку теоретиків струн, загорнуті у згорнутий простір, спочатку описаний Калуцей і Кляйном.

Проте все це – лише етапи руху до інформації про багатовимірність, закладені в Мандалі. У стародавніх ведичних джерелах, пов'язаних з ученням про Мандали, зазначаються простори з дуже великою кількістю вимірів. Наприклад, у цих текстах стверджується, що насправді є простори, кількість вимірів яких – мільярди.

Сучасна академічна наука такі числа не готова обговорювати. Ні підтвердити це, ні спростувати вона поки що не може через відсутність необхідних знань.

Настала необхідність розпочати підготовку фахівців з архітектурно-містобудівних аспектів використання технологій, закладених у Мандалі.

Одним словом, Мандала за своїм змістом є надгеніальною. Мандала – такий собі пристрій, який вимірює все, що тільки може уявити собі людина. У цьому – її місія. І робить це вона не за допомогою технологій датчиків із різними чутливими елементами різного типу, а за допомогою нетехнічних технологій – особливих графічних схем, що дешифрують все і вся. Це багатовимірні нетехнічні технології, що поєднують усі знання про людину, соціум, планету та Світобудову в Єдину Систему.

Щоб отримати такий ефект у сучасних умовах, потрібно об'єднати зусилля великої кількості галузевих НДІ та витратити на цю роботу тисячі років, оскільки перевірюваність багатьох процесів вимагає саме такого часу. Тому створювалися Мандали не шляхом спостережень та експериментів у земному просторі, а шляхом виходу на багатовимірні енергоінформаційні ресурси розумного Всесвіту, тобто шляхом виходу з тривимірності до простору з великою кількістю вимірів. Звідки «видно все як на долоні, навіть процеси, які у нашому вимірі тривають мільйони чи мільярди років; там вони як процеси завдовжки кілька хвилин. У їх системі координат». Але для прикладного застосування знань у «тривимірності Землі» це адаптувалося для архітектури, містобудування, медицини, природокористування, матеріалознавства, творчості, державного будівництва та всіх інших векторів діяльності людей.

Про розумність Всесвіту все частіше говорять на найвищих міжнародних наукових форумах.

Мандала – це пристрій без електроніки, механіки, хімічних чи інших процесів. Це пристрій енергоінформаційний, таємниця і суть якого в тому, що закладена в Мандалу конфігурація семагліфа є якась антена і концентратор розумної субстанції простору. Субстанція «згущується» всередині Мандали. Мандала стає тілом «розумної хмаринки», невидимої, але реальної. Мандали, згідно з ученням про них, – особливий вид живих і розумних сутностей іномірного виду. За допомогою Мандали

люди, утримуючи частинку Розуму, зберігали її у стані абсолютної сполученості з Розумом Світобудови. Люди знали, що розумність Всесвіту можна «згущувати» за допомогою одних геометричних форм, і «розряджати» – за допомогою інших.

Мандала – це пристрій для ущільнення або згущення розумних субстанцій простору Всесвіту. Або, інакше – фракталів якостей Світів із вищим числом вимірювань у світі тривимірному, земному. Фрактали проектують себе лише у форми з адекватними, резонансними властивостями.

Мандала – це конструкція для зв'язку безлічі фізик різних реальностей у щось ціле. Вона, як графема-семагліф, викликає певні ментальні стани синхронізації з енергоінформаційним полем і Землі, і Галактики та Світобудови загалом.

У Китаї, Тибеті та Японії зараз використовують два види Мандал, що символізують різні аспекти буття: «гарбха – дхату» («утробний світ»), світ інволюції, в якому розвиток походить від Єдиного до Множинного; звідси і саме слово «розвиток» – розвиток Цілого на частини, як на окремі нитки, розвивають канат, або жіночу косу; і «ваджра-дхату» («алмазний світ»), світ еволюції, «сплітання» множини в Єдине.

Якщо перекладати різні аспекти Мандал давнини в глосарії сучасних наукових тезаурусів, це вимагатиме «адаптувальників» спеціальної підготовки у багатьох сучасних галузях знань. У тому числі – у галузі квантової механіки, загальної теорії відносності, теорії петльової гравітації та багатьох інших. Але й їх не вистачить, оскільки в Мандалі є сфери інформації, про які сучасна поки що нічого не знає. Або тільки починає вивчати.

Наприклад, при проектуванні Палацу Космічної Свідомості нової астропланетарної ери, який на початку 90-х років ХХ століття передбачалося створити на острові Хортиця, що на Дніпрі (м. Запоріжжя; архітектор В. В. Воробйов), було використано правила обліку фінслерової геометрії – одного з узагальнень риманівської геометрії. У фінслеровій

геометрії розглядаються різноманіття просторів з фінслерової метрикою, що дозволяє наблизитися до ідеї Осірування Світів – однієї з ключових технологій, вбудованих у Мандалу всіх типів.

Під час розроблення цього проекту проводилися експерименти щодо виявлення архітектурного потенціалу простору Бервальда – Моора. Це знадобилося у зв'язку з тим, що нині робляться спроби створення фізичної теорії, альтернативної класичної релятивістської фізики, у якій замість простору Мінковського використовується простір Бервальда – Моора. Це може визначити підходи до багатомірної архітектури та містобудування. Тобто показати один із варіантів шляхів створення *трансконвертаційної триалектичної космоекологічної архітектури та містобудування* (терміни введені В. В. Воробйовим у 2018 році). На жаль, з об'єктивних причин проект виявився нереалізованим, але робота над ним стала важливим етапом на шляху розроблення принципів трансконвертаційної триалектики [2; 4].

У 2400 варіантах архітектурно-містобудівних Мандал важливе місце посідає «Васту Пуруша Мандала». Вона не одна серед інших унікальних Мандал, але вона в числі особливих. Це «простий» геометричний малюнок, що містить квадрат або квадрати. Він вміщує в собі й інші геометричні фігури. Найпоширеніша композиція такої Мандали складається з 64 (8×8) або 81 (9×9) квадратів, у яких центральна зона недоторканна, оскільки через неї реалізується принцип фрактальної проекції Вищих Світів (просторів з великою кількістю вимірів) до нашої видимої людиною як семикольоровий, фізичний світ.

Колись цей малюнок служив моделлю стародавніх міст, створених на основі кристалографічних принципів організації морфоструктури простору забудови. Сітчастоподібна (на основі кристалографії) сітка вулиць та будівель взаємодіяла з морфоструктурою регулярних геобіологічних мереж (енергоінформаційних каналів

нашої планети) – силового каркасу Землі, що зв'язує її з кристалоподібною Великою Сіткою Всесвіту. Тобто Васту Пуруша Мандала – це певна діаграма, що в основі своїй являє собою відбиток упорядкованого світу (хоча питання про моделі упорядкованості і сам факт «існування» упорядкованості – питання окреме) і набуває форми, що розкривається Вселенським Пурушем у виявленому світі.

Сітка Васту сполучає генеральний план поселення та план окремої будівлі з кристалоподібною структурою Всесвіту, вводячи обидві системи у резонансні відносини. Робить їх співналаштованими одна на одну. Васту Пуруша Мандала – енергоінформаційна система. У ній виходять із того, що **простір не має форми**. Але коли частина простору відокремлюється і виявляються його межі, він набуває форми, характеру і вібрації. У просторі виникають якісь незримі явища чи процеси, зумовлені геометричними абрисами його форми та її положенням у просторі географічного ландшафту. При цьому важливу роль відіграє й орієнтація цієї форми у просторі регіону щодо напрямів «північ – південь» та «схід – захід».

У системі Васту горизонтальні, вертикальні та діагональні лінії в Мандалі є меридіанами, через які функціонують космічні енергопотоки. І Мандала стає живою. Точки чи вузли, де у всіх напрямках утворюються хрести, називаються мамрами. Вони подібні до точок акупунктури людини.

У попередню астропланетарну епоху, що розпочалася 18 лютого 3102 р. до н. е., люди в спорудженні будинків та поселень почали відходити від принципів резонансної настройки на космопланетарні цикли, вкладені в епоху. І щоб це не завдало населенню великої шкоди, були розроблені компромісні системи: Васту-Піраміда; архітектурно-містобудівні янтри; Меру-Чакра (тривимірний аналог Шрі Янтри); інші.

Знаменитий давньоримський архітектор, механік і вчений енциклопедист Вітрувій (Марк Вітрувій Полліон, бл. 80–70 рр. до н. е. – після 13 р. до н. е.), по суті, просто

скопіював вчення Васту, представивши його під своїм ім'ям і назвавши цю «працю» «De re architectura». Насправді цей текст – слово в слово повторення розділу з «Манасара» – класичної книги Васту. Плагіат тут очевидний.

Інший відомий архітектор Стародавнього Світу, Андреа Палладіо (справжнє ім'я Андреа ді П'єтро да Падова (Andrea di Pietro da Padova, Andrea di Pietro della Gondola) (30 листопада 1508, Падуя – 19 серпня 1580, Віченца) – італійський архітектор пізнього Відродження венеціанської школи), який, разом із Вітрувієм, увійшов до всіх підручників з історії архітектури і представлений там до теперішнього часу, теж використав архітектурно-містобудівне вчення Васту, створивши всевітньо відомий архітектурний стиль, названий палладіанським.

У загальноприйнятій теорії архітектури та містобудування туманно повідомляється, що палладіанство – це оригінальна течія в архітектурі європейського класицизму, заснованого на переосмисленні античних традицій. І – жодного слова про те, що і тут – безцеремонне копіювання різних властивостей Мандали. Палладіо будував церковні та світські споруди. Його теоретичний трактат «Чотири книги про архітектуру» (1570) приніс йому загальне визнання, а видатні будівлі викликали безліч наслідувань у різних країнах Європи та Америки. Але таємницю Мандали цей автор навмисне не згадує. Адже ідеї Палладіо закріпилися в Західноєвропейському Ренесансі назавжди, і він шанується як великий архітектор цієї епохи. Зодчий, який ретельно приховав космічний генезис формоутворення будівель та міст, зображення яких доступні за книгами.

Не менш історично одіозні тамплієри, які створили готичну архітектуру Західної Європи. Створили виключно на основі застосування одного з унікальних інструментів, вкладених у Мандалу в контексті ефекту осування Світів у рамках ефектів, що антенують. Таємні вібраційні вигини чоловічого хребта (у жінки вони

інші), що виникають у потоці опускання та підйому у ньому космічних енергій – важлива частина задумки. Хребет людини, разом із черепом, у цій схемі – найважливіша антенуюча структура людини.

Важливими елементами готичної архітектури, призначеними до виконання цієї місії, є пінаклі і фіали, що встановлюються зверху контрфорсів і утворюють дискретну периметральну енергоінформаційну приймально-передавальну багатовимірну антену. Свою роль в ефекті антенування відіграють аркбутани (хоча не завжди їх створювали), контрфорси біля стін, і навіть нервюри склепінь готичних храмів. Усі вони метрично розраховані з урахуванням певних математичних побудов. Коли під час чергової меси у готичному храмі запускається механізм антенування, стіни сакральної будівлі фізично вібрують так сильно, що це видно неозброєним поглядом. Стіни «ходять ходуном», вигинаються у зовнішній та у внутрішній простір. Як мембранна коробка приладу. Приклад – собор Нотр-Даам-де-Парі (фр. Notre-Dame de Paris) – католицький храм у центрі Парижа, один із символів французької столиці. До пожежі, яка почалася 15 квітня 2019 року, цей ефект стін був унікальним.

У всіх цих прикладах Осірування має свій образ: Древо Світу. Образ Древа Світу – один із найважливіших у Стародавності. Його суть – фрактал Древа у біопольовій анатомії людини, вбудований у фрактал Древа Світу в осі Мандали, що входить у резонанс із Деревом Світобудови. У Мандалі й у людині фрактали Древа Світу «ростуть» корінням із неба, а чи не із Землі.

Інструкції про правила активізації внутрішнього, біопольового Древа Світу кожної людини протягом століть нашої ери створювалися на фасадах будинків. Включно з Катеринославським періодом історії міста Дніпро. Ці інструкції – у вигляді орнаментів, що нагадують дерево або навіть гілляста квітка з вертикально-осьовою симетрією, що нагадує про яруси світів із великою кількістю вимірів, який у

цю астропланетарну епоху треба виконувати налаштування психофізіології людського організму.

Приклад – образ Древа Світу на фасадах готелю «Україна» у Дніпрі.

У барельєфах на фасадах Древо Світу росте ніби із Землі, а не з неба. Але суперечності тут немає. Є незнання правил, як читати ці зображення. Включаючи правила перевероту зображення в кожному з вищих Світів. Тобто таємниця переверотів – у тому, що вважати початком відліку. А воно може бути відмінним один від одного. По всій Європі такі символи Древа Світу на будинках – тотальні. Що говорить про збереження цих технологій тими, на кого покладена історична місія.

Васту Шастра має більш давню назву – «Стхапаття – Веда Махаріші». Це ведичне (від слова «відати», «знати») вчення про архітектуру та містобудування, це найбільш давня та вища система планування країн (творення, образно кажучи, генеральних планів відразу цілих держав), міст і сіл відповідно до планетарно-космічних законів, а не забаганка так званої «економічної зумовленості». Яка і знищила давні підходи до створення правильних поселень та окремих будівель. Вчення Васту Шастра – це окремий випадок вчення про прикладні Мандали, що використовуються не взагалі, а в умовах окремих астропланетарних епох та їх внутрішніх циклів різної тривалості. Підкреслимо: за умов окремих циклів.

Вони виявляють себе в Нашій Галактиці як частини Нашого Всесвіту. Проте у структурі Мандали закладено знання як про Наш Всесвіт, так і про інші всесвіти у складі Мультивсесвіту (у складі Всесвіту). У ведичних текстах говориться, що їх (всесвітів у Всесвіті) – 622 трильйони. Інші всесвіти мають інші геометричні форми, структури та інші властивості.

Іншими словами, справжня історія архітектури – це історія формотвірних систем та правил їх прив'язки до місцевості на основі духовних (енергоінформаційних) потоків та адекватних кожному з них навчань. Ніколи і ніде не з'являлися

архітектурно-містобудівні напрямки, включаючи напрямки нашого часу, за якими у прихованій формі, з тим чи іншим ступенем чистоти чи спотворень, не стояла б якась космогонічна та космологічна парадигма.

Колись на території сучасної України, за часів трипільської культури, у соціальній та більш ранні періоди, поселення створювалися як фрактали народження, життя і смерті Всесвіту – за Ю. А. Шиловим – найвідомішим археологом нашої країни. Через кожні 60 років (цикл Сіріуса) усі жителі виходили з поселення та підпалювали його. І дивилися, стоячи осторонь, як гине ще один Всесвіт. А потім переходили в Новий, який щойно народився, Всесвіт (нове поселення). Але вони не просто дивилися. Це була особлива технологія налаштування на Світи Всесвіту. Термін «мешканець» тоді розглядався інакше. Це той, хто лише йде до стану людини. Але він ще не людина! Не людина Всесвіту!

Сліди Стародавніх Мандал на фасадах старовинних будівель Дніпра (будівель XVIII – початку XX століття) дуже поширені. І якби такі будівлі активно не руйнували, колекція архітектурних Мандал була б унікальною. Наприклад, у Дніпрі ще зустрічаються солярні Мандали різних типів, Мандали Східного типу – чотиричастинні, особливо поширені на кованих декорах козирків над входами до прибуткових домів часів Катеринослава, інші. Всі ці форми є або проєкціями реальних процесів та об'єктів Космосу на Землю, або моделями-фракталами самих об'єктів, що належать не до нашого світу. А що стосується світів із великою кількістю вимірів, спроектованих за тими чи іншими правилами в наш простір, резюмуємо.

1. Стародавні Творці (назвемо їх умовно так) Мандал для архітектурно-містобудівних цілей володіли знаннями призначення геометричних абрисів будівлі або населеного місця як просторів для «наповнення» розумною субстанцією просторів із тим чи іншим числом вимірів, що йде вище.

2. Простір Всесвіту розглядався ними як розумна структура.

3. Утворивши геометричну форму певної геометричної конфігурації, Творці залучали до неї за законом «подібне притягається до подібного» (у той час як у дуальному фізичному світі одна до одної притягуються протилежності, доповнюючи одна одну), «частину» такої субстанції.

4. «Частина» задавала рівень налаштування біополевої структури людини на певний космічний розум, або на певну планету іншої зірки, звідки прибули на Землю предки тих, хто в той чи інший момент історії проживав у конкретному географічному місці.

5. Налаштування відбувалися лише за дотримання людьми певних принципів життя. Тобто за певних вібрацій трьох структур: Духу, душі та тіла; окремо – серця, правої півкулі мозку та лівої півкулі; хребта, черепа та шишкоподібної залози.

6. Антенуючим пристроєм для налаштування на відповідний ієрархічний рівень Космічного Розуму було те, що називається внутрішнім «рослинним» тілом (внутрішнім Деревом) людини, головними частинами якого були енергоканали сушумна, іда та пінгала, пов'язані з фізичною та енергетичною шишкоподібною залозою і далі – з енергоінформаційними вузлами налаштувань на Вісь Світобудови, що йде поза тілом людини.

7. Вищою формою архітектури та містобудування була архітектура не матеріальна, зрима фізично. А архітектура тонкополева, незрима, енергоінформаційна, створювана шляхом застосування мірності простору енергоінформаційною силою конкретної людини. Мандалні технології дозволяли застосовувати архітектуру простору та часу.

Висновки

1. Архітектурно-містобудівні аспекти Мандали, адаптовані до умов нового астропланетарного циклу, дозволять перейти на принципово нове розуміння антропогенного заповнення простору регіонів та локальних територій, засноване на поверненні стародавніх знань про схеми взаємодії Землі, людини, та споруд зі структурою Космосу на основі резонансно-осьового підходу.

2. В результаті поетапного переведення населених місць на принципи, закладені в Мандалі, у вигляді космологічних, космогонічних та астрофізичних принципів, людство поверне планеті Земля можливість включення у Велику Сітку Світобудови, а собі – статус космічної Сутності – частини розумного Всесвіту.

3. У ході повернення справді космічного статусу планеті [6] і собі люди почнуть переводити себе і середовище в більш високі частоти, що і закладено в об'єктивних законах Буття.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Археoaстрономія : астрономічний енциклопедичний словник. За заг. ред. І. А. Климишина та А. О. Корсунь. Львів : Голов. астроном. обсерваторія НАН України, Львів. нац. ун-т ім. Івана Франка, 2003. 27 с.
2. Воробйов В. В. Екополіс – світ зоряного майбутнього. Книжка ХХІ століття. Дніпро : Журфонд, 2020. 812 с.
3. Воробйов В. В. Енергоінформаційні проблеми тераформування планет. До основ фізичної взаємодії. *Вихідні положення нової наукової парадигми інноваційних технологій охорони здоров'я, освіти та філософії системного мислення планетарної цивілізації планети Земля : матер. XII Міжнар. наук.-практ. конф. Міжнар. академії біоенерготехнологій (22–23 жовтня 2021 р.)*. За наук. ред. д. е. н., проф. В. А. Ткаченка. Дніпро, 2021. С. 129–138.
4. Воробйов В. В. Еніологічні аспекти екополісів. До основ фізичної взаємодії. *Від атома до двоядерно-фізичних субстанцій та живих хвиль: матер. VIII Міжнар. наук.-практ. конф. Міжнар. академії біоенерготехнологій (04–06 жовтня 2013 р.)*. Наукові праці дійсних членів та членів-кореспондентів. За наук. ред. В. А. Ткаченка. Дніпропетровськ, 2013. С. 259–275.
5. Полякова О. О. Типы астрономических планировок в археологических памятниках (методологические аспекты). Челябинск : АТОКСО, 2003. 25 с.

6. Шило О. С. Початки планувальної ритмодинаміки регіональних архітектурно-ландшафтних систем. *Вісник Придніпровської державної академії будівництва та архітектури*. 2003. № 3. С. 53–57.

REFERENCES

1. *Arkheoastronomiia : astronomichni entsyklopedychni slovnyk* [Archaeoastronomy : Encyclopaedic Dictionary of Astronomy]. Under the general editorship of Klymyshyn I.A. and Korsun A.O. Lviv: Main Astronomical Observatory of NAS of Ukraine, Ivan Franko National University of Lviv, 2003, 27 p. (in Ukrainian).

2. Vorobiov V.V. *Ekopolis – svit zorianoho maibutnoho. Knyzhka XXI stolittia* [Ecopolis is the world of the stellar future. Book of the 21st century]. Dnipro : Zhurfond Publ., 2020, 812 p. (in Ukrainian).

3. Vorobiov V.V. *Enerhoinformatsiini problemy teraformuvannia planet. Do osnov fizychnoi vzaiemodii* [Energy information issues of terraforming planets. Fundamentals of physical interaction]. *Vykhidni polozhennia novoi naukovoï paradyhmy innovatsiinykh tekhnolohii okhorony zdorovia, osvity ta filosofii systemnoho myslennia planetarnoi tsyvilizatsii planety Zemlia : materialy XII mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii mizhnarodnoi akademii bioenerhotekhnolohii* [Fundamentals of the New Scientific Paradigm of Innovative Technologies for Health Care, Education and Philosophy of Systems Thinking of the Planetary Civilization on Planet Earth Science : materials of the XII International Scientific and Practical Conference of the International Academy of Bioenergy Technologies]. 22–23 October, 2021. Edit. by Dr. Sc. (Econ.), prof. Tkachenko V.A. Dnipro, 2021, pp. 129–138. (in Ukrainian).

4. Vorobiov V.V. *Eniolohichni aspekty ekopolisiv. Do osnov fizychnoi vzaiemodii* [Eniological aspects of ecocities. Fundamentals of physical interaction]. *Vid atoma do dvoiaderno-fizychnykh substansii ta zhyvykh khvyl : materialy VIII mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii mizhnarodnoi akademii bioenerhotekhnolohii* [From the Atom to Dinuclear Physical Substances and Living Waves : materials VIII of the International Scientific and Practical Conference of the International Academy of Bioenergy Technologies]. 04-06 October, 2013, scientific works of active members and corresponding members, scient. edited by Tkachenko V.A. Dnipropetrovsk, 2013, pp. 259–275. (in Ukrainian).

5. Poliakova O.O. *Typy astronomicheskikh planirovok v arkheolohicheskikh pamiatnikakh (metodolohicheskie aspekty)* [Types of astronomical layouts in archaeological sites (methodological aspects)]. Cheliabinsk : ATOKSO, 2003, 25 p. (in Russian).

6. Shylo O.S. *Pochatky planuvalnoi rytmodynamiky rehionalnykh arkhitekturno-landshaftnykh system* [The elements of rhythm and dynamics in landscape architectural systems]. *Visnyk Prydniprovskoi derzhavnoi akademii budivnytstva ta arkhitektury* [Bulletin of Prydniprovsk State Academy of Civil Engineering and Architecture]. 2003, no. 3, pp. 53–57. (in Ukrainian).

Надійшла до редакції : 12.11.2022.